

ОБѢДА И ДОЖТЬ ПАДЕШЕ РЫБѢ, ЕДНА КО-  
СТЬ СЯ ПРИПРЕЧИ ВЪ ГЪРЛО-ТО МѢ, ОТАѢТО  
СЯ НИКАКВО СРѢДСТВО НЕ МОЖАХЪ ДА ИЖ ИЗВА-  
ДАТЪ. И ТЪИ, КАТО БОЛѢДВА ОТЪ ОБѢДЪ  
ДО СРѢДНОЩЬ, ИЗДЖУНА; А СВАТЫЙ СЯ НСПѢ-  
СТИ ИЗЪ ТЪМНИЦЪ-ТЪ, И МНОЗИНА, УВѢРЕНИ  
ОТЪ ЧУДО-ТО, ПОВѢРВАХЪ ВЪ ХРИСТА.

А КОГАТО СТИГНА НА ВЪЗРАСТЬ ТРІЙСЕТЪ ГО-  
ДИШЕНЬ, РЖКОПОЛОЖИ СЯ ДІАКОНЪ ОТЪ МЕЛ-  
ТІАДА ЕПИСКОПА РИМСКАГО, СЛѢДЪ КОГОТО СИЛ-  
ВЕСТРЪ СЯ ИЗБРА НА ЕПИСКОПСКЫМЪ ПРѢСТОЛЪ,  
КАТО НѢКОИХЪ СВѢЩЬ ВЪРХЪ СВѢЩНИКА, ОТАѢ-  
ТО ПАСАШЕ СТАДОТО Х-ВО, КАТО ДРУГЫЙ АПО-  
СТОЛЪ. ТОМЪ СВАТЫЙ МЖЖЪ НАПРАВИ МНОГО  
ЧУДЕСА; НАЙ-СВѢТНѢ И ВЕЛИКИЙ КОСТАНТИНЪ  
ОТЪ НЕГО БЫДЕ НАСТАВЕНЪ ДА ПРИЕМНЕ ХРИС-  
ТОВЪ-ТЪ ВѢРЪ И, СЪ БОЖЕСТВЕННО-ТО КРЪ-  
ЩЕНІЕ, ДА ОЧИСТИ СВОИ-ТѢ ДѢШЕВНЫ И ТѢ-  
ЛЕСНЫ СТРАСТИ. ТОЙ СЪЖИВИ ЕДННЪ ЮНЕЦЪ (ВОЛЪ)  
КОГОТО УБИ ЕВРЕЙНЪ-ТЪ ЗАМВРІЙ, СЪ ОБѢЩА-  
НІЕ ПРѢДЪ ЦАРЪ, ЧЕ ЩЕ ГО ВЪСКРЕСИ, НЪ НЕ  
МОЖА. ЕВРЕЙ-ТѢ, КОИ-ТО БѢХЪ ЗРИТЕЛИ НА  
ТОВА ПОСЛѢДНО ЧУДО, ПРИТЕКОХЪ СЯ ДО С-ГО,  
ЦѢЛОВАХЪ НОЗѢ-ТѢ МѢ И МОЛАХЪ ГО ДА ГЫ  
ПРИЕМНЕ ВЪ ХРИСТІАНСКЪ-ТЪ ВѢРЪ. ТЪИ И